

La 20 aprilie 1894, prin Înaltul Decret Regal nr. 1548, se înființa Regimentul „Constanța” 34, devenit ulterior Brigada 34 Mecanizată, în componerea căreia, începând cu data de 3 aprilie 1995, se va regăsi și actualul Batalion 341 Infanterie dislocat în garnizoana Topraisar.

De atunci și până în prezent, batalionul de infanterie a devenit una dintre unitățile emblematice ale armatei române în această zonă.

Pe parcursul celor paisprezece ani care au trecut de la înființare, Batalionul 341 a acumulat o bogată și vastă experiență obținută pe timpul participării la diferite exerciții și misiuni desfășurate atât în țară, cât și în afara hotarelor ei.

Începând cu anul 1999, Batalionul 341 este nominalizat, cu un modul compus din militari, vehicule de luptă, echipamente și mijloace tehnice, la SEEBRIG (SOUTH EASTERN EUROPEAN BRIGADE) pentru a participa la Operații în Sprijinul Păcii.

ACTA, NON VERBA

✎ **Maior Gabriel PĂTRAȘCU**

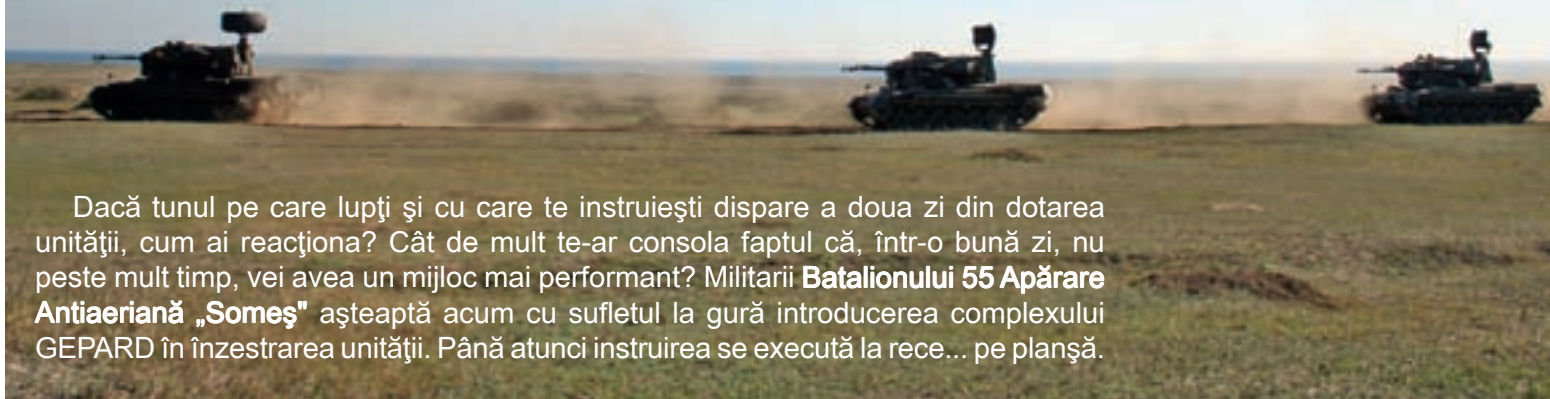
Prima participare la o misiune internațională a avut loc în 2004. Astfel, în perioada iulie 2004-august 2005, batalionul a încadrat detașamentele ROFND VIII, IX și X, ce au desfășurat misiuni de menținere a păcii sub egida KFOR în teatrul de operații din vestul Peninsulei Balcanice (KOSOVO).

Din luna decembrie a anului 2005, Batalionul 341 a desfășurat misiuni în sprijinul păcii și de luptă în provincia Kandahar, din Afganistan. Pentru modul cum militarii dobrogeni și-au îndeplinit misiunea în Afganistan, prin decret prezidențial semnat de către președintele României, la revenirea în țară, Drapelul de Luptă al batalionului a fost decorat cu **Ordinul Virtutea Militară în grad de Cavalier**, cu însemn de Război.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 42/2004, privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român în anul 2008, joi, 2 aprilie a.c., la sediul Batalionului 341, a început pregătirea viitorului detașament de militari care va participa la Operația *Iraqi Freedom*, din Irak. În alocuțiunea sa, comandantul Batalionului 341 Infanterie, locotenent-colonelul dr. Vasile Vreme, a precizat: „Suntem la startul unei noi misiuni. O misiune plină de responsabilități la a cărei reușită va trebui să își aducă aportul toți militarii care încadrează acest detașament. Pentru îndeplinirea misiunii în perioada imediat următoare, va trebui să depunem eforturi susținute. Cu cât va curge mai multă sudoare pe terenul de instrucție, cu atât ne va fi mai ușor în teatrul de operații. Rezultatele obținute în cadrul misiunilor desfășurate în Kosovo și în Afganistan ne obligă. Cu toții va trebui să transpunem în realitate deviza unității *Acta, non verba*.”

Oerlikon-ul a murit! Trăiască GEPARD-ul!

Dacă tunul pe care lupți și cu care te instruiesti dispare a doua zi din dotarea unității, cum ai reacționa? Cât de mult te-ar consola faptul că, într-o bună zi, nu peste mult timp, vei avea un mijloc mai performant? Militarii **Batalionului 55 Apărare Antiaeriană „Someș”** așteaptă acum cu sufletul la gură introducerea complexului GEPARD în înzestrarea unității. Până atunci instruirea se execută la rece... pe planșă.

✎ **Căpitan Dan SCUTARU**

danscutaru@presamil.ro

Migrația creierelor

La Batalionul 55 Apărare Antiaeriană „Someș” sunt 17 cadre cu facultate civilă. Din nevoia de a-și completa studiile și cunoștințele, pentru a avea un plus de siguranță sau pentru a da bine la CV, indiferent de motivul fiecăruia, militarii din unitate manifestă un interes crescut pentru acest tip de învățatură. În aceste momente tulburi, unii ar spune că ar fi o măsură binevenită. Alții, poate mai pragmatici, consideră că este o oportunitate de a te folosi de cunoștințele învățate pentru a da un randament mai bun la instrucție. Instrucție dusă pe spinarea soldaților gradați voluntari. Unii cu facultate, alții doar cu liceul, dar toți cu dorința de a avea o carieră în armată. Ridicarea gradului de profesionalizare, un deziderat greu de atins în anii trecuți cu militarii în termen, pare în zilele noastre mai aproape ca oricând. *Pe conscripți îi pregăteau un an și apoi treceau în rezervă* – ne spune căpitanul Ginel Nistor, comandant baterie. *În schimb, operatorii de pe instalațiile de lansare CA-95 trebuie să treacă printr-un ciclu de instruire de cel puțin trei – patru ani, pentru a lupta performant pe acest complex. Și dacă vă gândiți că, în prezent, am operatori care au lovit ținta în plin, vă închipuiți de câtă instrucție au avut parte.*

Locotenentul Alin Abrudan, comandant secție lansare CA-95, actualmente căpitan în comandament, este mai vehement în aprecieri. *Avem avantajul lucrului cu militari profesioniști. Sunt mult mai bine pregătiți. Însă, în același timp, pot să apară dezavantaje. Ei se simt descurajați de reglementările actuale privind statutul soldaților gradați voluntari. Una din probleme este vârsta maximă până când pot sta în sistem și, de aceea, mulți dintre ei migrează către alte ministere. Vârsta maximă era de 45 de ani la operatori, iar acum este de 40. Astfel, pe această cale îmi pierd oamenii experimentați.*

Primii care au elaborat manuale de luptă

Îngrijorarea, amestecată cu încrederea într-un viitor mai stabil, își face loc în cazarma batalionului. Primii artileriști din armata României care au avut, s-au instruit și au executat trageri cu tunul de 35 mm, Oerlikon, au fost militarii de la Dej. Introducerea în structura batalionului a acestei tehnici a fost interpretată ca un semn de bun augur. Tehnica nouă NATO însemna intrarea într-o nouă familie. Batalionul a fost operaționalizat, s-au executat primele trageri în Capu Midia cu noile complexe, iar rezultatele au început să apară. Dar a venit ziua când s-a primit ordinul ca tunurile să fie predate la altă structură. Uimirea și dezamăgirea militarilor, care rămâneau fără tehnica pe care începuseră să o îndrăgească, au fost îndulcite de vestea că unitatea va fi înzestrată cu GEPARD. Întreaga poveste ne-a fost prezentată de către **comandantul batalionului, locotenent-colonelul Ioan Munteanu.**

- **Domnule locotenent-colonel, unitatea pe care o comandați a predat tunurile Oerlikon. În ce mod va influența schimbarea tehnicii viața de zi cu zi a batalionului?**

- În niciuna. Batalionul 55 Apărare Antiaeriană are o experiență de 57 ani. Este prima unitate din armată care a fost înzestrată cu tunurile Oerlikon, în 1998. De atunci, am format pe acest mijloc de luptă specialiști, comandanți de pluton și militari, în general, care se pot adapta repede pe orice altă tehnică. Avem în spate o pregătire de trei ani pentru operaționalizarea structurii, cu participări la activități complexe, multe dintre ele cu parteneri străini, în poligonul Capu Midia.

- **Pentru a ajunge la un anumit standard de performanță este nevoie de un program susținut de pregătire. În cazul de față, cât a durat instruirea militarilor pentru a mânui tunurile?**

Foto: căpitan Iulian SUCIU

- Procesul a fost destul de îndelungat. Am pornit, inițial, de la două tunuri și am ajuns ulterior la opt. Este dificil să te pregătești pe o tehnică pe care nu o ai în totalitate. Mai mult, așa putea spune, de-a lungul timpului, oamenii s-au schimbat, unii au părăsit sistemul, dar toți care au lucrat pe tunul Oerlikon au anumite nostalgii față de el. Am avut colegi care au participat la elaborarea manualelor de luptă, fiindcă, în acea perioadă, eram și singurii care cunoșteam tehnica nou-introdusă în dotarea armatei. Sunt regrete, dar ne gândim că vom primi instalațiile GEPARD.

Avem un mare avantaj, pe GEPARD este același tun, deși este o altă armă. În plus, poligonul și simulatoarele pentru instruirea oamenilor sunt relativ aproape, ceea ce ne face încredători să credem că vom învăța foarte repede. Sper să reușim în timp scurt să ne pregătim specialiștii pe noile funcțiuni. Știm că trebuie să insistăm pe lucrul la tehnică, acesta fiind definitiv. Cursurile de specializare vor dura între două și patru săptămâni, iar experiența dobândită pe Oerlikon ne va ajuta. Avem avantajul unei echipe tinere, care are o medie de vârstă de 32 de ani. Deși, încă nu știm când vom primi complexul GEPARD, îl așteptăm să vină cât mai repede.

- **Cum vor întâmpina militarii noua tehnică?**

- Pregătirea personalului este o prioritate. S-a reușit să deblocăm anumite funcții și să asigurăm promovarea anumitor oameni. Dar procedurile rămân încă greoaie. Aceste mișcări de personal se învârt în jurul așteptării noului mijloc de luptă. Avem militari pregătiți pentru a utiliza această tehnică, rezultatele sunt pozitive până acum, iar înzestrarea cu GEPARD cred că ne va oferi confortul și siguranța continuității acestei structuri.